

Arrest

nr. 217 728 van 28 februari 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 augustus 2017 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod en terugleiding tot de grens en vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 augustus 2017 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2019.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 25 januari 2011, in functie van zijn Belgische echtgenote, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Deze aanvraag werd ingewilligd.

1.2. Bij een adrescontrole op 13 september 2013 werd vastgesteld dat verzoeker niet met zijn echtgenote samenwoonde en dat deze laatste verklaarde uit de echt te willen scheiden. Verzoeker liet zich vervolgens, op 2 oktober 2013, opnieuw inschrijven op het adres van zijn echtgenote.

1.3. De diensten van de Veiligheid van de Staat (hierna: de VSSE) deelden verweerder op 14 mei 2014 mee dat verzoeker was opgenomen op de lijst van Kaukasiërs uit België die betrokken zijn bij de strijd in Syrië.

1.4. Verweerder werd bij brief van 25 maart 2015 door de diensten van de VSSE op de hoogte gesteld van het feit dat verzoeker in Syrië heeft verbleven en dat hij voorheen gekend was in het kader van radicalisme en criminele activiteiten.

1.5. Verzoeker werd in juli 2015 in Duitsland aangetroffen.

1.6. Bij brief van 3 augustus 2016 deelden de diensten van de VSSE verweerder mee dat verzoeker gekend is als een radicale moslim die in contact staat met andere radicale moslims, dat hij ook gekend is wegens zijn betrokkenheid bij criminele activiteiten en dat hij eind 2013 anderhalve maand in Syrië zou hebben verbleven en er zou hebben deelgenomen aan de gewapende strijd.

1.7. Op 9 september 2016 deelden de Franse autoriteiten mee dat verzoeker om redenen van staatsveiligheid werd gesignaleerd. Er werd verduidelijkt dat verzoeker banden heeft met een extremistische jihadistische organisatie en er werd gevraagd om hem de toegang tot het Schengengebied te weigeren gezien zijn betrokkenheid bij handelingen die de openbare orde ernstig in het gedrang kunnen brengen.

1.8. Verzoeker werd op 29 september 2016 in het bezit gesteld van een F+ kaart.

1.9. De directeur van het Coördinatieorgaan voor de Dreigingsanalyse (hierna: het OCAD) deelde verweerder op 12 april 2017 mee dat verzoeker zijn intentie om schade te berokkenen en zijn capaciteit om actie te ondernemen aantonen dat hij een ernstige terroristische dreiging vormt (niveau 3). Deze analyse werd op 8 augustus 2017 bevestigd.

1.10. De Federale Gerechtelijke Politie deelde verweerder op 11 mei 2017 mee dat verzoeker in de periode van 30 oktober 2013 tot 1 september 2014 in de regio Syrië – Irak verbleef en dat hij er was aangesloten bij een terroristische organisatie. Er werd tevens toegelicht dat verzoeker intussen opnieuw trachtte om naar Syrië af te reizen om zich aan te sluiten bij Jabhat Al Nusra, dat hij tal van criminele contacten heeft en dat hij moet worden beschouwd als gevaarlijk.

1.11. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 8 augustus 2017 de beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod en terugleiding tot de grens en vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Mijnheer

naam : [V.]

voornaam : V[V.]

[...]

nationaliteit : Russische Federatie

Krachtens artikel 44bis, §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, om volgende redenen:

U [...] heeft de Russische nationaliteit. U bent officieel gehuwd met [G.B.M.], [...], van Belgische nationaliteit, maar u woont niet meer met haar samen sinds 04.03.2015. U heeft drie kinderen: [V.A.], [...], [V.S.], [...], en [V.F.], [...]. Uw kinderen hebben de Belgische nationaliteit.

U bent volgens uw verklaringen aangekomen in België op 31.12.2007. Op 03.01.2008 heeft u asiel aangevraagd. Op 28.11.2008 heeft het CGVS u het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming

geweigerd. U ging hiertegen in beroep op 11.12.2008 bij de RVV. Op 08.04.2009 heeft de RVV u het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming geweigerd.

Op 09.01.2009 heeft u een verzoek tot machtiging tot verblijf ingediend overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 26.05.2009 werd dit verzoek ontvankelijk bevonden en werd u in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (A.I.) in afwachting van een beslissing ten gronde. Op 03.11.2010 werd dit verzoek ongegrond bevonden. Deze beslissing ging vergezeld van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd u betekend op 09.11.2010 en u heeft hiertegen geen beroep ingediend. Het attest van immatriculatie werd ingetrokken.

Op 25.11.2010 heeft u een verzoek tot machtiging tot verblijf ingediend overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 13.02.2012 is dit verzoek zonder voorwerp geworden. Deze beslissing werd u betekend op 14.02.2012.

Op 22.01.2011 huwde u met [G.B.M.], [...], van Belgische nationaliteit.

Op 25.01.2011 diende u een aanvraag gezinshereniging in in functie van uw Belgische echtgenote. Op 19.07.2011 werd u in het bezit gesteld van een F-kaart geldig tot 28.06.2016.

Op 13.04.2016 vroeg u het duurzaam verblijfsrecht aan.

Op 29.09.2016 bent u in het bezit gesteld van een F+ kaart geldig tot 14.09.2021.

Krachtens artikel 62, §1, derde lid, 1°, van de Vreemdelingenwet is de verplichting om betrokkene de mogelijkheid te bieden om de relevante elementen aan te voeren die het nemen van een beslissing tot beëindiging van het verblijf kunnen verhinderen of beïnvloeden niet van toepassing aangezien redenen van Staatsveiligheid zich daartegen verzetten.

Uw administratief dossier bevat elementen die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

De Veiligheid van de Staat (hierna VSSE) heeft 4 nota's over u opgesteld: op 14.05.2014, 25.03.2015, 03.08.2016 en op 27.03.2017.

De VSSE, i.e. de burgerlijke inlichtingen- en veiligheidsdienst, heeft conform de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten als opdracht:

- het inwinnen, analyseren en verwerken van inlichtingen die betrekking hebben op elke activiteit die de inwendige veiligheid van de Staat en het voortbestaan van de democratische en grondwettelijke orde, de uitwendige veiligheid van de Staat en de internationale betrekkingen, het wetenschappelijk of economisch potentieel, zoals gedefinieerd door de Nationale Veiligheidsraad, of elk ander fundamenteel belang van het land, zoals gedefinieerd door de Koning op voorstel van de Nationale Veiligheidsraad, bedreigt of zou kunnen bedreigen;*
- het uitvoeren van de veiligheidsonderzoeken die haar overeenkomstig de richtlijnen van de Nationale Veiligheidsraad worden toevertrouwd;*
- het inwinnen, analyseren en verwerken van inlichtingen die betrekking hebben op de activiteiten van buitenlandse inlichtingendiensten op Belgisch grondgebied;*
- het uitvoeren van alle andere opdrachten die haar door of krachtens de wet worden toevertrouwd.*

Op 14.05.2014 meldt de VSSE dat u betrokken was bij de strijd in Syrië. In een volgende nota, op 25.03.2015 meldt de VSSE dat u in Syrië verbleven heeft. U was voorheen reeds gekend in het kader van radicalisme en criminele activiteiten en u stond in contact met personen die gekend zijn wegens betrokkenheid bij jihadistische activiteiten. In een volgende nota, van 03.08.2016, stelt de VSSE dat u gekend staat als radicale moslim die in contact staat met andere radicale moslims. Daarnaast bent u eveneens bekend wegens uw betrokkenheid bij criminele activiteiten. Eind 2013 zou u anderhalve maand in Syrië verbleven hebben en deelgenomen hebben aan de gewapende strijd. Op 27.03.2017 meldt de VSSE dat zij geen recente informatie heeft over u.

Ook het Coördinatieorgaan voor de Dreigingsanalyse (hierna OCAD) heeft een dreigingsanalyse over u opgesteld op 12.04.2017.

Het OCAD maakt overeenkomstig de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging en het koninklijk besluit van 28 november 2006 tot uitvoering van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, punctuele of strategische evaluaties over de terroristische en extremistische dreigingen in en tegen België. Het OCAD doet dit voornamelijk op basis van inlichtingen die het verkrijgt van de zgn. ondersteunende diensten.

Iedere evaluatie van het OCAD zal overeenkomstig artikel 11, § 6, van hogervermeld koninklijk besluit van 28 november 2006 het niveau van de dreiging bepalen door zich te steunen op een beschrijving van de ernst en de waarschijnlijkheid van het gevaar of van de dreiging.

De verschillende dreigingsniveaus zijn:

1° het "Niveau 1 of LAAG" indien blijkt dat de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp uitmaakt van de analyse niet bedreigd is;

2° het "Niveau 2 of GEMIDDELD" indien blijkt dat de dreiging tegen de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp uitmaakt van de analyse weinig waarschijnlijk is;

3° het "Niveau 3 of ERNSTIG" indien blijkt dat de dreiging tegen de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp uitmaakt van de analyse mogelijk en waarschijnlijk is;

4° het "Niveau 4 of ZEER ERNSTIG" indien blijkt dat de dreiging tegen de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp uitmaakt van de analyse ernstig en zeer nabij is.

In de dreigingsanalyse van het OCAD wordt vermeld dat u in dit stadium beschouwd wordt als een Foreign Terrorist Fighter, categorie 3. U bent in een jihadistische context vertrokken naar de regio Syrië/Irak waar u een terroristische groepering heeft vervoegd, waarna u naar België bent teruggekeerd. Uw intentie om schade te berokkenen en uw capaciteit om actie te ondernemen tonen aan dat u een ernstige terroristische/extremistische dreiging vormt (niveau 3). U bent volgens het OCAD ook verbonden aan het Kaukasus Emiraat en doet aan fondsenwerving hiervoor. Uw gevechtservaring en het feit dat u nog steeds extremistische milieus frequenteert maken u een gevaarlijk individu. Op 08.08.2017 bevestigt het OCAD dat hun evaluatie van 12.04.2017 nog steeds van kracht is.

Daar het OCAD stelt dat zowel de terroristische als de extremistische dreiging die van u uitgaat mogelijk en waarschijnlijk is, dient er geconcludeerd te worden dat uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Op 11.05.2017 vermeldt de Federale Gerechtelijke Politie ons dat u van 30.10.2013 tot 01.09.2014 in Syrië/Irak verbleef waar u was aangesloten bij een terroristische beweging. U bent in België terug sinds 01.09.2014. U zou intussen opnieuw getracht hebben om naar Syrië af te reizen om u aan te sluiten bij Jabhat Al Nusra. U heeft tal van criminele contacten en wordt beschouwd als gevaarlijk.

Er dient ook opgemerkt te worden dat u, om redenen van nationale veiligheid, door Frankrijk SIS geseind staat volgens artikel 24 van de SIS II-verordening. Frankrijk heeft u geseind omdat u gelinkt bent aan de islamitische jihadistische beweging.

Met betrekking tot het Emiraat van de Kaukasus, waarmee u volgens het OCAD banden heeft, dient opgemerkt te worden dat deze groepering aanzien wordt door de Verenigde Naties als een terroristische groepering. Deze groepering is volgens de Veiligheidsraad van de VN gelinkt aan ISIL (Da'esh) en Al-Qaida. Deze groepering staat ook sinds 29.07.2011 op de lijst van de Veiligheidsraad met entiteiten en groepen waarvoor sancties genomen moeten worden. Volgens de Veiligheidsraad is het Emarat Kavkaz, of Emiraat van de Kaukasus, een terroristische organisatie die in het Noorden van de Kaukasus handelt. De Russische autoriteiten hebben deze organisatie op 08.02.2010 aanzien als terroristische organisatie. Deze organisatie is sindsdien in Rusland ook verboden omdat de leden van deze organisatie terroristische daden voorbereiden en plegen met het oog om de territoriale integriteit van de Russische Federatie te schenden en etnische en religieuze conflicten uit te lokken. Deze terroristische organisatie heeft volgens de Veiligheidsraad als doel het oprichten van een extremistische Staat in het Noorden van de Kaukasus en dit uit te breiden naar de regio van de Wolga en andere Europese landen via terreur en via wapens. Ook de leider van de groep, Doku Khamatovich Umarov, heeft in een verklaring op videocassette verklaard dat hun doel het oprichten is van een puur islamitische zone met de sharia, waar geen plaats is voor ongelovigen. In een tweede fase, wanneer de ongelovigen uit het land verdreven zullen zijn, zullen zij alle landen opnieuw heroveren die aan de oorsprong moslimlanden waren en die dus verder gaan dan de Kaukasus. Hij heeft ook gevraagd aan zijn aanhangers om niet enkel tegen Rusland oorlog te voeren maar tegen alle landen.

Verder vermeldt de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties dat het Emiraat van Kaukasus banden heeft met andere entiteiten die op hun lijst voorkomen: Islamic Movement of Uzbekistan, Islamic Jihad Group en Riyadus-Salikhin Reconnaissance and Sabotage Battalion of Chechen Martyrs (RSRSBCM).

In het kader van een beslissing tot einde van het verblijf genomen krachtens artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet, moet rekening gehouden worden met de duur van het verblijf, de leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van herkomst.

Wat de duur van uw verblijf betreft, dient opgemerkt te worden dat u in België, volgens uw verklaringen, aangekomen bent op 31.12.2007. Tussen 30.10.2013 en 01.09.2014 bent u dan in een jihadistische context vertrokken naar Syrië/Irak om te gaan strijden met een terroristische organisatie. U heeft dus ongeveer 9 jaar in België verbleven. Hier staat tegenover dat u 28 jaar in uw land van herkomst verbleven heeft. Het feit dat u er zelf voor gekozen heeft om naar een conflictzone te vertrekken om daar te gaan strijden en het feit dat u banden heeft met de terroristische organisatie Emiraat van de Kaukasus, die als doel heeft het oprichten van een extremistische Staat in het Noorden van de Kaukasus en dit uit te breiden naar de regio van de Wolga en andere Europese landen, tonen aan dat u geen banden heeft met de democratische waarden van de Belgische maatschappij.

Door uw daden heeft u steun verleend aan de voortzetting van een van de meest barbaarse conflicten die momenteel woedt. De oorlog waaraan u deelnam heeft vele onschuldige burgers om het leven gebracht. Uw extremistische ideologie stoot zich af van alle westerse waarden. De buitenlandse strijders vormen bovendien een ernstige bedreiging voor de veiligheid van de lidstaten van de Verenigde Naties volgens de Resolutie 2178 van 24.09.2014 van de Veiligheidsraad van de VN: « les combattants terroristes étrangers contribuent à intensifier les conflits, à les prolonger et à en compliquer singulièrement le règlement, et qu'ils peuvent aussi être une menace considérable pour les États dont ils viennent, ceux par lesquels ils transitent et ceux où ils se rendent, ainsi que les États qui jouxtent les zones de conflit armé où ils combattent et qui doivent faire face à de sérieux problèmes de sécurité, notant que la menace que représentent les combattants terroristes étrangers peut atteindre toutes les régions et tous les États Membres, même ceux qui sont éloignés des zones de conflit ». (vrije vertaling : «buitenlandse terroristische strijders zorgen ervoor dat de conflicten intenser worden, langer duren en maken de conflicten ingewikkelder. De buitenlandse strijders kunnen ook een aanzienlijke dreiging zijn voor de Staten van waar ze komen, langs waar ze gaan en waar ze naar toe gaan, alsook voor de Staten die zich dicht bij de gewapende conflictzones bevinden en die het hoofd moeten bieden aan veiligheidsproblemen. Er dient opgemerkt te worden dat de dreiging die voortkomt uit de buitenlandse strijders, voor alle regio's en alle Lidstaten kan gelden, zelfs voor diegenen die ver van de conflictzone zijn. ».)

In dezelfde resolutie wordt vermeld dat « le terrorisme, sous toutes ses formes et dans toutes ses manifestations, constitue une des menaces les plus graves contre la paix et la sécurité internationales, et que tous les actes de terrorisme sont criminels et injustifiables » (vrije vertaling : « terrorisme, in alle vormen en alle verschijnselen, is een van de ernstigste bedreigingen voor de internationale vrede en veiligheid ».) Verder herhaalt de VN dat « qu'il faut éliminer les conditions propices à la propagation du terrorisme » (vrije vertaling : dat omstandigheden die gunstig zijn voor de verspreiding van terrorisme voorkomen moeten worden) en dat « la menace que représentent les combattants terroristes étrangers englobe, entre autres, les personnes qui appuient les actes ou activités d'Al-Qaida et de ses cellules, filiales, émanations ou groupes dissidents, notamment en recrutant pour leur compte ou en soutenant de toute autre manière les actes et activités de ces entités ». (vrije vertaling « de dreiging die buitenlandse strijders vertegenwoordigen, ook geldt voor personen die daden of activiteiten van Al Qaida, haar cellen, filialen of dissidente groepen, ondersteunen, onder andere door voor hen te rekruteren of door hun daden en activiteiten op de een of andere manier te steunen»). Ter herinnering, het Emiraat van de Kaukasus is volgens de Veiligheidsraad van de VN gelinkt met Al Qaida en ISIL (Da'esh).

Wat uw gezinssituatie betreft, dient verwezen te worden naar het artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (hierna EVRM). Het artikel 8 EVRM betreft het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven. Uit uw administratief dossier blijkt dat u sinds 2011 gehuwd bent met [G.B.M.] en dat uit dit huwelijk drie kinderen geboren zijn. Na consultatie van het Rijksregister blijkt echter ook dat u sinds 04.03.2015 niet meer samenwoont met uw echtgenote en uw kinderen. Ook dient opgemerkt te worden dat u er zelf voor gekozen heeft gedurende bijna een jaar (van 30.10.2013 tot 01.09.2014) naar een jihadistische conflictzone te trekken. Dit toont aan dat u er zelf voor gekozen heeft

uw echtgenote en kinderen in België achter te laten en geen gezinscel te onderhouden. Sinds uw terugkeer op 01.09.2014 heeft u ook maar ongeveer 6 maanden bij uw echtgenote en kinderen verbleven.

Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat hoewel art. 8 EVRM stelt dat het recht op privé-leven door de overheid dient gerespecteerd te worden dat in hetzelfde art. 8 EVRM, lid 2 bepaald wordt dat de overheid kan ingrijpen ter voorkoming van strafbare feiten. Uit uw administratief dossier blijkt dat zowel de Federale Gerechtelijke Politie als het OCAD u bestempelen als een gevaarlijk individu (onder andere door uw gevechtservaring en uw contacten in het extremistische milieu), dat u heeft deelgenomen aan de gewapende strijd door naar de regio Syrië/Irak te gaan en daar een terroristische groepering vervoegd te hebben, en dat u verbonden bent aan de terroristische groepering Kaukasus Emiraat. Bovendien heeft het OCAD uw dreigingsniveau op niveau 3 (op 4 niveaus) geacht. Het feit dat er een einde aan uw verblijf wordt gemaakt, is louter het gevolg van uw eigen handelen.

Het gevaar voor de nationale veiligheid rechtvaardigt dat de belangen van de Staat zwaarder doorwegen dan uw belangen om in België uw gezinsleven te onderhouden.

Wat uw economische situatie betreft, dient opgemerkt te worden dat uit uw administratief dossier blijkt dat u gewerkt heeft als arbeider in de bouwsector, als mechaniker en als bestuurder van motorvoertuigen. Uw ervaring in de bouwsector, als mechaniker en als bestuurder van motorvoertuigen kan echter gebruikt worden voor u re-integratie in uw land van herkomst.

Het feit dat u banden heeft met de terroristische groepering Emiraat van de Kaukasus, dat u voor hen aan fondsenwerving doet, dat u in een jihadistische context vertrokken bent naar Syrië/Irak om daar deel te nemen aan de gewapende strijd en een terroristische groepering vervoegd te hebben zijn elementen die voldoende bewijzen dat u niet cultureel bent geïntegreerd, noch aan de fundamentele waarden van de democratische samenlevingen voldoet en dat u een actueel en reëel gevaar vormt voor de maatschappelijke veiligheid.

De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid.

Op grond van het administratief dossier wordt geconcludeerd dat het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de nationale veiligheid daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

De hierboven vermelde elementen tonen duidelijk aan dat u een bedreiging en gevaar vormt en tonen duidelijk aan dat er dwingende redenen van nationale veiligheid zijn die het mogelijk maken om een einde te maken aan uw verblijf en u een bevel te geven om het grondgebied te verlaten op basis van artikel 44bis, § 2, van de Vreemdelingenwet (ook al zouden ernstige redenen hiertoe volstaan).

Uit het administratief blijkt dat u nergens melding maakt van een eventuele schending van artikel 3 EVRM bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Hierbij wordt opgemerkt dat uw asielprocedure werd afgesloten op 06.04.2009 door middel van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gelet op bovenstaande dwingende redenen van nationale veiligheid wordt u geen termijn toegestaan om het grondgebied te verlaten.

Deze redenen zijn dwingende redenen in de zin van artikel 39/79, § 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Bijgevolg heeft het indienen van een beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissingen in geen geval tot gevolg dat de uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten wordt geschorst.

Krachtens artikel 44nonies, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, en dit voor een duur van 15 jaar, om de volgende redenen:

Aan het hierboven vermelde bevel om het grondgebied te verlaten wordt een inreisverbod gekoppeld voor het grondgebied van het Rijk. Vermits u een ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid wordt er voor geopteerd dat de duur van dit inreisverbod 15 jaar bedraagt.

In de dreigingsanalyse van het OCAD dd. 12.04.2017 wordt vermeld dat u in dit stadium beschouwd wordt als een Foreign Terrorist Fighter, categorie 3. U bent in een jihadistische context vertrokken naar de regio Syrië/Irak waar u een terroristische groepering heeft vervoegd waarna u naar België bent teruggekeerd. Uw intentie om schade te berokkenen en uw capaciteit om actie te ondernemen tonen aan dat u een ernstige terroristische/extremistische dreiging vormt (niveau 3). U bent volgens het OCAD ook verbonden aan het Kaukasus Emiraat en doet aan fondsenwerving hiervoor. Uw gevechtservaring en het feit dat u nog steeds extremistische milieus frequenteert maken u een gevaarlijk individu. Op 08.08.2017 bevestigt het OCAD dat hun evaluatie van 12.04.2017 nog steeds van kracht is.

Daar het OCAD stelt dat zowel de terroristische als de extremistische dreiging die van u uitgaat mogelijk en waarschijnlijk is, dient er geconcludeerd te worden dat uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Uit informatie van de Federale Gerechtelijke Politie dd. 11.05.2017 blijkt dat u tal van criminele contacten heeft en wordt beschouwd als gevaarlijk.

Op 14.05.2014 meldt de VSSE dat u betrokken was bij de strijd in Syrië. In een volgende nota, op 25.03.2015, meldt de VSSE dat u in Syrië verbleven heeft. U was voorheen reeds gekend in het kader van radicalisme en criminele activiteiten en u stond in contact met personen die gekend zijn wegens betrokkenheid bij jihadistische activiteiten. In een volgende nota, van 03.08.2016, stelt de VSSE dat u gekend staat als radicale moslim die in contact staat met andere radicale moslims. Daarnaast bent u eveneens bekend wegens uw betrokkenheid bij criminele activiteiten. Eind 2013 zou u anderhalve maand in Syrië verbleven hebben en deelgenomen hebben aan de gewapende strijd. Op 27.03.2017 meldt de VSSE dat zij geen recente informatie heeft over u.

Tenslotte blijkt dat u door de Franse overheden geseind wordt omdat u gelinkt bent aan de islamitische jihadistische beweging.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dat een inreisverbod van 15 jaar gerechtvaardigd is. Uw gezinssituatie zoals hierboven weergegeven weegt niet op tegen de ernstige bedreiging die u vormt voor de nationale veiligheid. U koos er bovendien zelf voor gedurende bijna een jaar (van 30.10.2013 tot 01.09.2014) naar een jihadistische conflictzone te trekken. Dit toont aan dat u er zelf voor gekozen heeft uw echtgenote en kinderen in België achter te laten en geen gezinscel te onderhouden. Sinds uw terugkeer op 01.09.2014 heeft u ook maar ongeveer 6 maanden bij uw echtgenote en kinderen verbleven.

Krachtens artikel 44quinquies, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt u teruggeleid naar de grens, om de volgende redenen:

De minister of zijn gemachtigde neemt alle nodige maatregelen tot uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten wanneer aan het familielid van de burger van de Unie geen termijn is toegestaan om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Zoals hierboven werd uiteengezet werd er u in casu geen termijn toegestaan om het grondgebied van het Rijk te verlaten vermits u een ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid.

Krachtens artikel 44septies, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt u beroofd van uw vrijheid, om de volgende redenen:

Met de bedoeling de uitvoering van de maatregel tot verwijdering te garanderen, wordt u vastgehouden voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel, zonder dat de duur van de vasthouding twee maanden te boven mag gaan en dit aangezien er redenen van nationale veiligheid voorhanden zijn.

In de dreigingsanalyse van het OCAD dd. 12.04.2017 wordt vermeld dat u in dit stadium beschouwd wordt als een Foreign Terrorist Fighter, categorie 3. U bent in een jihadistische context vertrokken naar de regio Syrië/Irak waar u een terroristische groepering heeft vervoegd waarna u naar België bent teruggekeerd. Uw intentie om schade te berokkenen en uw capaciteit om actie te ondernemen tonen aan dat u een ernstige terroristische/extremistische dreiging vormt (niveau 3). U bent volgens het OCAD

ook verbonden aan het Kaukasus Emiraat en doet aan fondsenwerving hiervoor. Uw gevechtservaring en het feit dat u nog steeds extremistische milieus frequenteert maken u een gevaarlijk individu. Op 08.08.2017 bevestigde het OCAD dat hun evaluatie van 12.04.2017 nog steeds van kracht is.

Daar het OCAD stelt dat zowel de terroristische als de extremistische dreiging die van u uitgaat mogelijk en waarschijnlijk is, dient er geconcludeerd te worden dat uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Uit informatie van de Federale Gerechtelijke Politie dd. 11.05.2017 blijkt dat u tal van criminele contacten heeft en wordt beschouwd als gevaarlijk.

Op 14.05.2014 meldde de VSSE dat u betrokken was bij de strijd in Syrië. In een volgende nota, op 25.03.2015, meldde de VSSE dat u in Syrië verbleven heeft. U was voorheen reeds gekend in het kader van radicalisme en criminele activiteiten en u stond in contact met personen die gekend zijn wegens betrokkenheid bij jihadistische activiteiten. In een volgende nota, van 03.08.2016, stelde de VSSE dat u gekend staat als radicale moslim die in contact staat met andere radicale moslims. Daarnaast bent u eveneens bekend wegens uw betrokkenheid bij criminele activiteiten. Eind 2013 zou u anderhalve maand in Syrië verbleven hebben en deelgenomen hebben aan de gewapende strijd. Op 27.03.2017 meldde de VSSE dat zij geen recente informatie heeft over u.

Tenslotte blijkt dat u door de Franse overheden geseind werd omdat u gelinkt bent aan de islamitische jihadistische beweging.

Bovendien kunnen andere, minder dwingende maatregelen niet doeltreffend worden toegepast, gelet op het feit dat u een actueel en reëel gevaar vormt voor de nationale veiligheid. Een risico op onderduiken is bovendien reëel bij de beëindiging van uw verblijf daar uit politionele informatie dd. 11.05.2017 blijkt dat u opnieuw getracht heeft om naar Syrië af te reizen om u aan te sluiten bij Jabhat Al Nusra.”

Dit is de bestreden beslissing.

1.12. Verzoeker werd op 4 december 2017 gerepatriëerd naar Moskou.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Wat betreft de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering, moet worden geduïd dat verzoeker niet langer vastgehouden is en dat artikel 72, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) expliciet bepaalt dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, hoe dan ook geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot vrijheidsberoving met het oog op verwijdering in overeenstemming is met de wet.

Het beroep is dan ook onontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering.

3. Over de rechtspleging

Ter terechtzitting legt verzoeker een pleitnota neer. De Vreemdelingenwet en het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorzien niet in de mogelijkheid om een pleitnota als een processtuk neer te leggen. In zoverre de pleitnota evenwel de neerslag vormt van de uiteenzetting ter zitting, wordt ze niet als een processtuk, maar als een loutere inlichting in aanmerking genomen (cf. RvS 6 mei 2013, nr. 223.386).

4. Over de ontvankelijkheid van de nieuwe middelen

Verzoeker stelt ter terechtzitting twee bijkomende middelen, die niet in het initiële verzoekschrift werden opgenomen en die volgens hem de openbare orde raken, te willen aanvoeren. Hij zet uiteen van oordeel te zijn dat artikel 41 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (hierna de Bestuursstaalwet) werd geschonden. Hij betoogt tevens een schending van de rechten van verdediging te willen aanvoeren.

Het staat niet ter discussie dat een eventuele miskennis van de in de Bestuursstaalwet opgenomen regels de openbare orde raakt.

De Raad stelt daarnaast vast dat, overeenkomstig de rechtspraak van de algemene vergadering van de Raad van State, in tegenstelling tot wat geldt voor de andere middelen, een middel tot nietigverklaring dat wordt aangebracht als een middel van openbare orde, door de verzoekende partij niet noodzakelijk, op straffe van onontvankelijkheid, moet worden aangevoerd in het verzoekschrift of zodra zij daartoe de gelegenheid heeft in het kader van de procedure nadat ze er kennis van heeft gekregen of er kennis van moest hebben. De reden daarvoor is dat, mocht het effectief gaan om een middel van openbare orde dat gegrond is, de Raad het in voorkomend geval ambtshalve in aanmerking zou moeten nemen (cf. RvS 20 juni 2017, nr. 238.588).

Gelet op het voorgaande kan de schending van artikel 41 van de Bestuursstaalwet nog ter terechtzitting op ontvankelijke wijze worden aangevoerd.

De Raad stelt verder vast dat de door verzoeker aangevoerde schending van de rechten van verdediging, waarbij tevens wordt verwezen naar de bepalingen van de artikelen 8 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en de artikelen 7, 24, 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 (hierna: het Handvest van de grondrechten), in feite een verdere uiteenzetting is van middelen die reeds werd aangevoerd en dit op basis van inlichtingen waarvan van verzoeker slechts kennis kon nemen nadat het beroep werd ingesteld en hij inzage kon nemen van het administratief dossier. Ook dit middel kan, om voormelde reden en met de beperkingen die hieruit voortvloeien, nog op ontvankelijke wijze worden aangevoerd. Het dient samen met de middelen waarop het een aanvulling vormt te worden onderzocht.

5. Onderzoek van het beroep.

5.1.1. Inzake de aangevoerde schending van artikel 41 van de Bestuursstaalwet zet verzoeker ter terechtzitting uiteen dat voormelde bepaling voorziet dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren de landstaal dienen te gebruiken waarvan de particulier zich heeft bediend. Hij licht verder toe dat hij zijn aanvraag om, in functie van zijn echtgenote, tot een verblijf in het Rijk te worden toegelaten in de Franse taal indiende en meent dus dat verweerder deze taal had dienen te gebruiken bij het nemen van een beslissing die wordt genomen met toepassing van de artikelen 44bis, § 2 en 44nonies van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt verder dat de rechtspraak, waarin wordt gesteld dat artikel 41 van de Bestuursstaalwet niet van toepassing is bij het nemen van een beslissing tot afgifte een bevel om het grondgebied te verlaten, restrictief dient te worden geïnterpreteerd en dus niet van toepassing is bij het nemen van een beslissing tot beëindiging van het verblijf of het opleggen van een inreisverbod.

5.1.2. De Raad merkt op dat in een door verzoeker zelf voorgelegd proces-verbaal kan worden gelezen dat hij aangaf uit Ans – de gemeente waar hij een verblijfsaanvraag in functie van zijn echtgenote indiende en een eerste verblijfstitel kreeg – te zijn vertrokken omdat hij de Franse taal niet machtig was en dat hij verkoos naar Leuven, in het Nederlandse taalgebied, terug te keren. Uit het door verweerder neergelegde administratief dossier blijkt ook dat verzoeker, op 13 april 2016, bij een latere aanvraag om tot een duurzaam verblijf te worden toegelaten gebruik maakte van de Nederlands taal en dat hij toen hij op 8 augustus 2017, de datum waarop hij door de politiediensten staande werd gehouden en de bestreden beslissing hem ter kennis werd gebracht, gebruik maakte van de Nederlandse taal. De aan de Raad voorgelegde stukken laten derhalve niet toe te concluderen dat verzoeker enige kennis heeft van de Franse taal en dat hij zich van deze taal zou hebben bediend onmiddellijk voor de bestreden beslissing werd genomen. Bovendien moet worden gesteld dat geen van de onderdelen van de bestreden beslissing een antwoord vormt op enige vraag van verzoeker, zodat zelfs niet kan worden geconcludeerd dat artikel 41 van de Bestuursstaalwet in casu van toepassing is.

Een schending van artikel 41 van de Bestuursstaalwet wordt niet aangetoond.

Verzoeker laat ook na enige andere wetsbepaling aan te geven die verweerder er had dienen toe te brengen ten aanzien van een vreemdeling die in Leuven woont en gebruik maakt van de Nederlandse taal een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en

inreisverbod en terugleiding tot de grens en vasthouding met het oog op verwijdering in de Franse taal op te stellen. Enige schending van de taalwetgeving wordt niet aangetoond.

5.2.1. Verzoeker voert, in wat hij in zijn verzoekschrift omschrijft als zijn eerste middel, de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 21, 23 en 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Hij verschaft de volgende toelichting:

"Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, de materiële motiveringsplicht houdt in dat motivering moet bestaan uit de juridische en de feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen.

De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit is draagkrachtig en deugdelijk.

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed...."

Aan artikel 62 van de Vreemdelingenwet is slechts voldaan wanneer de motivering van de administratieve beslissing afdoende en toereikend is (R.v.St., nr. 43.522, 29 juni 1993, R.A.C.E. 1993) en meer bepaald passend, nauwkeurig en relevant (R.v.St., nr. 53.583, 7 juni 1995, Rev. dr. étr. 1995, 326) of nog duidelijk, nauwkeurig en ter zake dienend (R.v.St., nr. 42.199, 8 maart 1993, R.A.C.E. 1993)

De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen het volgende:

"Artikel 2: De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Artikel 3: De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn."

Deze wet schrijft dus voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet niet enkel weergegeven worden doch daarenboven moet ze ook afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft tevens de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op 'correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

Artikel 44bis §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Dat in casu de motivering ontoereikend en onvoldoende nauwkeurig is;

Dat in de bestreden beslissing verzoeker wordt beschouwd als een Foreign Terrorist Fighter categorie 3 door OCAD.

Dat de feiten die tot deze beschouwing geleid hebben, dateren van 2013 tot 2014.

Men beweert dat verzoeker tussen 30.10.2013 en 1.09.2014 in jihadistische context vertrokken is naar Syrië/Irak om te gaan strijden met een terroristische organisatie. Men steunt zich hiervoor op informatie van de Federale Gerechtelijke Politie, maar deze informatie is onjuist!

Verzoeker werd opgenomen in een ziekenhuis in de Russische Federatie van 06.06.2014 tot en met 11.07.2014 en werd hij om medische redenen gerepatrieerd om daarna op 08.09.2014 terug naar België te keren, (stuk 2).

Verzoeker wordt door het OCAD gecatalogeerd als een Foreign Terrorist Fighter categorie 3 hetgeen concreet betekent dat hij iemand is die teruggekeerd is naar België na naar een jihadistische conflictzone te zijn afgereisd, waar hij zich heeft aangesloten bij of actieve of passieve steun heeft verleend aan groeperingen die terroristische activiteiten uitvoeren of ondersteunen.

Dat er geen concrete bewijzen tegen verzoeker voorhanden zijn zodat er niet kan vastgesteld worden dat hij een FTF is.

Men stelt algemeen dat verzoeker waarschijnlijk in Syrië heeft verbleven. Dit is niet bewezen.

Men stelt algemeen dat verzoeker voorheen gekend was in het kader van radicalisme. Wat bedoelt men hiermee?

Men stelt algemeen dat verzoeker in contact stond met personen die gekend zijn wegens hun betrokkenheid bij jihadistische activiteiten. Dit is mogelijk daar verzoeker Tsjetsjeense vrienden en kennissen heeft.

Verzoeker werd in dit verband ook gehoord door de politie waaruit blijkt dat hij personen die volgens de politie banden hebben met een terroristische groepering als vrienden kent. Sommigen ziet hij regelmatig, anderen ziet hij bijna niet. Verzoeker ontkent echter zelf betrokken te zijn bij een terroristische groepering.

Verzoeker werkt in België, heeft een vrouw en drie kinderen en is zeker niet bezig met het frequenteren van extremistische milieus.

Dat deze motiveringen dus zeker niet afdoende zijn.

Dat op basis van deze elementen niet blijkt dat verzoeker betrokken is bij terroristische activiteiten en dat er daarom redelijke gronden zouden zijn om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.

Dat verzoeker hierbij bovendien wenst op te merken dat de Veiligheid van de Staat (VS SE) geen recente informatie heeft over verzoeker, hetgeen dan ook in strijd is met de analyse van het OCAD die verzoeker een actuele dreiging acht en hem actueel beschouwt als een FTF categorie 3.

Uit het voorgaande blijkt reeds dat het OCAD en de Federale Gerechtelijke Politie uitgaan van foutieve informatie.

Uit het voorgaande blijkt eveneens dat er geenszins bewijzen voorhanden zijn om verzoeker als een FTF categorie 3 te catalogeren.

De bestreden beslissing geeft dan ook zelf aan "Daar het OCAD stelt dat zowel de terroristische als de extremistische dreiging die van u uitgaat mogelijk en waarschijnlijk is, dient er geconcludeerd te worden dat uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving."

Dat de bestreden beslissing dit echter enkel kan concluderen mits afdoende motivering en mits onderzoek van alle relevante elementen in het dossier.

Dat er een mogelijke dreiging is, is onvoldoende om aan te nemen dat er ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid zijn in de zin van art. 44 bis §2 van de Vreemdelingenwet.

Dat uit de bestreden beslissing blijkt dat er foutieve informatie aangewend is bij het berekenen van de verblijfsduur van verzoeker in België.

Dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat het persoonlijk gedrag van verzoeker tijdens zijn verblijf in België werd beoordeeld.

Dat op dit punt dus niet alleen de materiële motiveringsplicht werd geschonden doch ook de zorgvuldigheidsplicht.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de plicht op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954) Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Dat deze schending zich niet beperkt tot het beoordelen van het persoonlijk gedrag van verzoeker, maar ook ruimer moet gesteld worden dat de onjuiste en onvoldoende motivering samenhangt met het feit dat men niet met alle feitelijke gegevens die ter beschikking waren, heeft rekening gehouden.

Dat er in de bestreden beslissing onvoldoende rekening wordt gehouden met de duur en het verblijf van verzoeker in België;

Verzoeker verblijft reeds 10 jaar in België en is momenteel in het bezit van een F+ kaart die geldig is tot 14.09.2021.

Dat verzoeker zijn sociale leven hier dus opgebouwd heeft samen met zijn echtgenote en zijn drie kinderen.

Dat verzoeker reeds jaren gewerkt heeft als arbeider in de bouwsector, mecanicien en bestuurder van motorvoertuigen.

Dat de economische integratie en zijn huwelijk met een Belgische onderdaan waaruit drie kinderen voortgekomen zijn een bewijs uitmaken van culturele integratie in België en het respecteren van de Belgische waarden en normen.

Dat op grond van het voorgaande dan ook evenmin een afdoende en correcte motivering en afweging van relevante elementen is gebeurd om een inreisverbod van 15 jaar op te leggen en om een terugleiding naar de grens met vasthouding op een welbepaalde plaats op te leggen.

Dat de bestreden beslissing onvoldoende de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt;

Dat aldus de bestreden beslissing werd genomen zonder rekening te houden met de werkelijke toestand. De motivering is dan ook niet pertinent en draagkrachtig. De beslissing werd niet genomen met inachtneming van alle relevante gegevens van het dossier en schendt dan ook de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.”

5.2.2.1. De Raad merkt op dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende”, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat verweerder duidelijk heeft aangegeven op grond van welke wetsbepalingen hij de beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod en terugleiding tot de grens en vasthouding met het oog op verwijdering heeft genomen. Verweerder heeft ook duidelijk aangegeven welke inlichtingen hij in aanmerking nam en op basis van welke argumentatie hij meende voormelde beslissing te kunnen nemen. De voorziene motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoeker toe om zijn rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, blijkt niet.

5.2.2.2. Met betrekking tot de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht betoogt verzoeker dat er geen concrete bewijzen zijn waaruit kan worden afgeleid dat hij een foreign terrorist fighter is die in Syrië actief was. Verzoeker stelt tevens te ontkennen dat hij banden heeft met een terroristische groepering. De Raad kan in dit verband slechts opmerken dat verweerder de bestreden beslissing pas nam na een consultatie van de Belgische politie- en veiligheidsdiensten en van de Franse autoriteiten. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat de diensten van de VSSE aangaven dat verzoeker gekend is als een Kaukasiër uit België die betrokken is bij de strijd in Syrië, dat hij een radicale moslim is die in contact staat met andere radicale moslims en dat hij tevens bekend is wegens zijn betrokkenheid bij criminele activiteiten. Deze diensten stelden ook dat verzoeker eind 2013 zelf in Syrië zou hebben verbleven en er zou hebben deelgenomen aan de gewapende strijd. Het OCAD deelde verweerder mee dat verzoeker dient te worden beschouwd als een foreign terrorist fighter, categorie 3. Hierbij werd geduid dat verzoeker in een jihadistische context is vertrokken naar de regio Syrië/Irak, waar hij een terroristische groepering heeft vervoegd en dat zijn intentie om schade te berokkenen en zijn capaciteit om actie te ondernemen aantonen dat hij een ernstige terroristische dreiging vormt. Het OCAD heeft verweerder op 12 april 2017 ook toegelicht dat verzoeker verbonden is aan het Emiraat van de Kaukasus en hiervoor aan fondsenwerving doet en dat zijn gevechtservaring en het feit dat hij nog steeds extremistische milieus frequenteert van hem een gevaarlijk individu maken. De politiediensten deelden verweerder mee dat verzoeker in de periode tussen 30 oktober 2013 en 1 september 2014 in de regio Syrië/Irak verbleef waar hij was aangesloten bij een terroristische beweging, dat hij nadien opnieuw poogde naar Syrië af te reizen om zich aan te sluiten bij Jabhat Al Nusra en dat hij als gevaarlijk moet worden beschouwd. De Franse autoriteiten verduidelijkten dat zij verzoeker signaleerden als een persoon aan wie de toegang tot de Schengenruimte dient te worden ontzegd om redenen van staatsveiligheid. Zij gaven hierbij aan dat verzoeker banden heeft met een Islamitische jihadistische groepering en dat blijkt dat hij betrokken is bij handelingen waardoor de openbare orde ernstig kan worden aangetast. Gelet op deze vaststellingen kan de Raad slechts concluderen dat verweerder in redelijkheid tot het besluit is gekomen dat verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. Het feit dat verzoeker stelt niet te begrijpen wat met radicalisme wordt bedoeld – terwijl dit duidelijk blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing –, het gegeven dat hij ontkent banden te hebben met een terroristische beweging en het feit dat de VSSE bij een nieuwe bevraging stelde geen nieuwe inlichtingen meer te hebben doen geen afbreuk aan het voorgaande.

Verzoeker legt nog een stuk voor waaruit blijkt dat hij vanaf 9 juni 2014 (verzoeker stelt verkeerdelijk 6 juni 2014) in een ziekenhuis in Noord-Ossetië was opgenomen op de afdeling intensieve zorgen. Hij brengt tevens een stuk aan om te bewijzen dat hij op 8 september 2014 naar België terugkeerde. Hij zet uiteen dat de informatie van de politiediensten en van het OCAD waarop verweerder zich baseert dus niet correct kan zijn. Het louter feit dat verzoeker gedurende ongeveer drie maanden in Noord-Ossetië zou hebben verbleven, laat de Raad evenwel niet tot te concluderen dat de determinerende gegevens waarop de bestreden beslissing is gebaseerd en die steun vinden in de verslagen en de analyses van verschillende gespecialiseerde diensten, met name dat verzoeker eind 2013 naar Syrië is vertrokken om deel te nemen aan de gewapende strijd, dat hij gevechtservaring heeft, dat hij contacten onderhoudt met andere radicale moslims en het criminele milieu, dat hij banden heeft met een terroristische organisatie en dat hij voor deze organisatie aan fondsenwerving doet, incorrect zijn. Verzoeker toont door te stellen dat hij effectief in Noord-Ossetië, en dus in het noorden van de Kaukasus, verbleef ook niet aan dat verweerder verkeerdelijk stelde dat het OCAD meedeelde dat hij banden heeft met het Emiraat van de Kaukasus en dat de op 12 april 2017 gedane evaluatie van het veiligheidsrisico dat hij vormt van kracht blijft. Er liggen geen stukken voor die aanleiding geven tot het besluit dat de grotendeels gelijklopende bevindingen van de verschillende Belgische politionele en veiligheidsdiensten en van de Franse autoriteiten niet betrouwbaar zouden zijn en niet zouden toelaten te besluiten dat verzoeker een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid.

De andere stukken die verzoeker ter staving van zijn verzoekschrift aan de Raad overmaakte laten toe vast te stellen dat hij werd gehoord door de politiediensten omtrent de resultaten van een telefoontap, dat hij werd veroordeeld wegens verkeersovertredingen en dat hij een aantal maal medische zorgen kreeg in ziekenhuizen in België. Deze stukken ontcrachten de bewijswaarde van de door verweerder aangebrachte stukken niet en vormen ook geen weerlegging van de erin opgenomen inlichtingen. Het proces-verbaal dat werd voorgelegd bevestigt wel dat verzoeker vele contacten met landgenoten onderhoudt, dat een van deze landgenoten aangaf dat verzoeker werd aangeduid als emir en dat verzoeker af en toe bij een persoon verblijft die reeds werd veroordeeld.

Verzoeker stelt ter terechtzitting nog dat hij, nadat verweerder het administratief dossier had neergelegd, heeft kunnen vaststellen dat in de verslagen en mededelingen van de VSSE, van OCAD, van de

Federale Gerechtelijke Politie en van de Franse overheden geen bronnen worden vermeld en dat het derhalve niet mogelijk is om de informatie die in deze verslagen is opgenomen en de bronnen waarop zij steunen op een effectieve manier tegen te spreken. Hij betoogt ook dat het dus niet uit te sluiten valt dat alle verslagen slechts op éénzelfde bron van informatie stelen en dus niet is bewezen dat er sprake is van een combinatie van congruente elementen. Het feit dat in de verslagen van de verschillende diensten waarop verweerder een beroep deed om de bestreden beslissing te nemen de precieze bronnen niet zijn weergegeven, heeft niet tot gevolg dat verzoeker de inhoud van deze verslagen niet kan weerleggen en derhalve niet over een eerlijke beroepsprocedure beschikt. De feitelijke gegevens waarop de politie- en veiligheidsdiensten zich baseren zijn immers duidelijk weergegeven in de verslagen van deze diensten en/of in de bestreden beslissing. De politie- en veiligheidsdiensten hebben ook niet steeds de verplichting om hun bronnen kenbaar te maken en het enkele feiten dat bronnen niet worden vermeld impliceert in casu niet dat dient te worden aangenomen dat de door gespecialiseerde diensten aangeleverde informatie niet correct is. Eén van de kernelementen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd is het feit dat in verschillende verslagen wordt aangegeven dat verzoeker een terroristische organisatie heeft vervoegd en actief betrokken was bij de gewapende strijd in de regio Syrië/Irak eind 2013 en/of begin 2014. Verzoeker, van wie niet blijkt dat hij in voormelde periode in België verbleef, brengt geen stuk aan waaruit kan worden afgeleid dat hij zich niet in de regio Syrië/Irak bevond. Hij beperkt zich, blijkens de aan de Raad voorgelegde stukken, tot niet eensluidende en weinig consistente verklaringen omtrent zijn langdurige afwezigheid uit het Rijk. Zo kan in het door verzoeker voorgelegde proces-verbaal worden gelezen dat hij verklaarde dat hij in maart of april 2014 naar Tsjetsjenië reisde om familie te bezoeken dat hij daar in juni 2014 ziek werd – wat zou impliceren dat een familiebezoek verschillende maanden duurde – en blijkt uit een gehoorverslag dat hij ook verklaarde dat hij een paar maanden in Turkije verbleef om werk te zoeken. Indien verzoeker meent dat verweerder of de verschillende diensten die verweerder inlichtingen aanleverden niet uitgingen van een correcte feitenvinding in dit verband, dan kon hij dit, in tegenstelling tot wat hij ter terechtzitting voorhoudt, nochtans relatief eenvoudig aantonen. Het kon immers volstaan een kopie van zijn reispas neer te leggen waardoor zijn reisbewegingen in die periode konden worden vastgesteld. Geconfronteerd met deze vaststelling stelt verzoekers raadvrouw ter terechtzitting dat niet kan worden uitgegaan van de veronderstelling dat hij een paspoort heeft. Verzoeker kan echter niet terzelfdertijd voorhouden dat hij vanuit België naar zijn familieleden in de Russische federatie en terug reisde en dat hij naar Turkije reisde om er werk te zoeken en dat hij geen internationaal reispaspoort heeft. Dergelijk document is immers vereist om de reizen waarnaar verzoeker verwijst te kunnen ondernemen en verzoeker bracht het bewijs aan dat hij vanaf 9 juni 2014 ook effectief in het buitenland verbleef. Ook het betoog dat mag worden verwacht dat hij op onwettige wijze de grenzen overschrijdt om zich naar zijn land van herkomst te geven gezien zijn Tsjetsjeense origine kan niet worden aanvaard. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat werd vastgesteld dat verzoeker niet in aanmerking kwam voor de toekenning van een internationale beschermingsstatus, zodat niet kan worden besloten dat dient te worden uitgegaan van de veronderstelling dat hij omwille van zijn Tsjetsjeense origine niet op legale wijze zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst. Zelfs indien zou dienen te worden aangenomen dat de verschillende rapporten en analyses omtrent verzoeker werden opgesteld op basis van één en dezelfde bron – hetgeen niet zonder meer kan worden aangenomen gelet op de kleine verschillenpunten in de inlichtingen van de Federale Gerechtelijke Politie en van de VSSE en het feit dat diensten in een ander land verzoeker evenzeer seinden om redenen van staatsveiligheid –, dan nog toont verzoeker niet aan dat de inhoud van deze rapporten geen correcte weergave is van de realiteit. In zoverre verzoeker ter terechtzitting nog verwijst naar de overwegingen van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in het arrest nr. 23038/15 van 12 juni 2018 (Gaspar v. Rusland) dient te worden opgemerkt dat de omstandigheden die aanleiding gaven tot voormeld arrest niet volledig vergelijkbaar zijn met deze in voorliggende zaak. Er is in casu immers, gezien voorgaande vaststellingen, geen sprake van een situatie waarbij de gegevens die worden aangewend om te duiden dat verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid geheim worden gehouden waardoor hij niet in de mogelijkheid is om de beweringen van de politie- en veiligheidsdiensten tegen te spreken of de juistheid ervan te weerleggen door het aanvoeren van stukken die hem vrijpleiten of die hem een alibi verschaffen.

Daar verweerder zich informeerde omtrent het actuele gevaar dat verzoeker kon vormen en het OCAD op 8 augustus 2017 de eerdere evaluatie dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omwille van zijn intentie om te schaden, zijn capaciteit om actie te ondernemen, zijn gevechtservaring, zijn banden met het Kaukasisch emiraat, het gegeven dat hij voor deze groep aan fondsenwerving doet en hij extremistische milieus blijft frequenter bevestigde, maakt verzoeker door erop te wijzen dat “*de feiten [...] dateren van 2013 en 2014*” niet aannemelijk dat verweerder het actueel karakter van het gevaar dat hij vormt foutief beoordeelde.

Verzoekers betoog dat “*een mogelijke dreiging*” onvoldoende is om, met toepassing van artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet, een einde te stellen aan zijn verblijfsrecht gaat voorbij aan het feit dat verweerder met zijn uitvoerige motivering duidelijk heeft aangegeven dat er van verzoeker een reële dreiging uitgaat.

Er wordt geenszins aannemelijk gemaakt dat verweerder enig door verzoeker als relevant omschreven gegeven onterecht buiten beschouwing heeft gelaten en verzoeker kan, gelet op de bewoordingen van de motivering, niet worden gevolgd in zijn bewering dat niet blijkt dat zijn persoonlijk gedrag tijdens zijn verblijf in België werd beoordeeld.

In de bestreden beslissing worden de duur van verzoekers verblijf in het Rijk, het sociaal leven dat hij opbouwde met zijn vrouw en zijn kinderen en zijn economische en culturele situatie besproken. Verweerder heeft uiteengezet waarom deze gegevens geen belemmering vormen om de bestreden beslissing te nemen. Zijn betoog dat met deze gegevens onvoldoende rekening werd gehouden mist dan ook feitelijke grondslag.

Er blijkt niet dat de determinerende motieven van de bestreden beslissing incorrect zijn of het gevolg zijn van een kennelijk onredelijke appreciatie van de voorgelegde stukken of dat verweerder de appreciatie-bevoegdheid waarover hij beschikt heeft overschreden.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en de daaraan gekoppelde schending van de rechten van verdediging, zoals deze onder meer voortvloeien uit artikel 13 van het EVRM en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten, wordt niet aangetoond.

5.2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker evenmin aantoont dat verweerder in casu enig dienstig gegeven niet zou hebben betrokken bij het nemen van de bestreden beslissing of dat hij over onvoldoende gegevens zou hebben beschikt om de bestreden beslissing te nemen, zodat ook niet kan worden geconcludeerd dat deze beslissing niet degelijk werd voorbereid en niet is gegrond op een correcte feitenvinding.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt niet.

5.2.2.4. Verzoeker toont niet aan dat de artikelen 22 en 23 van de Vreemdelingenwet in voorliggende zaak toepasselijk zijn en deze bepalingen werden door verweerder ook niet aangewend om de bestreden beslissing te nemen. Een schending van de artikelen 22 en 23 van de Vreemdelingenwet kan dan ook niet worden vastgesteld.

Het eerste middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

5.3.1. In een tweede in het verzoekschrift opgenomen middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het EVRM, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij stelt het volgende:

“Dat verzoeker in casu de onder het eerste middel vermelde schendingen herneemt inzake de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Dat volledigheidshalve de betekenis van art. 62 Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 worden hernomen. Dat de schending van deze beginselen in casu moeten gezien worden in het licht van art. 8 E.V.R.M.

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed.... ”

Aan artikel 62 van de Vreemdelingenwet is slechts voldaan wanneer de motivering van de administratieve beslissing afdoende en toereikend is (R.v.St., nr. 43.522, 29 juni 1993, R.A.C.E. 1993) en meer bepaald passend, nauwkeurig en relevant (R.v.St., nr. 53.583, 7 juni 1995, Rev. dr. étr. 1995, 326) of nog duidelijk, nauwkeurig en ter zake dienend (R.v.St., nr. 42.199, 8 maart 1993, R.A.C.E. 1993)

De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen het volgende:

"Artikel 2: De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Artikel 3: De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn. "

Deze wet schrijft dus voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet niet enkel weergegeven worden doch daarenboven moet ze ook afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

Artikel 8 E.V.R.M. bepaalt het volgende :

1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Dat verzoeker gehuwd is met mevr. [G.B.M.].

Dat zij reeds lange tijd gehuwd zijn. Dat zij een gezin vormen samen met hun kinderen [V.A.], [...], [V.S.], [...] en [V.F.], [...].

Dat verzoeker zijn leven in België wenst verder te zetten samen met zijn echtgenote en zijn dochters, dat aan dit familieleven op onrechtmatige en disproportionele wijze afbreuk wordt gedaan in verhouding tot het doel dat men nastreeft met het bevel om het grondgebied te verlaten. Het gaat immers om het belang van de openbare orde, een nationaal belang dat niet mag raken aan de fundamentele rechten, in casu het fundamentele recht op een privé- en familieleven zoals bepaald in art 8 E.V.R.M., een Europees grondwettelijk principe.

Niet enkel de bestreden beslissing met het bevel tot verlaten van het grondgebied en inreisverbod en terugleiding naar de grens, maar ook de vasthouding met het oog op verwijdering van verzoeker is disproportioneel. Verzoeker is nu reeds gescheiden van zijn echtgenote en zijn dochters.

Zelfs wanneer het bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen op basis van een wettelijk voorziene basis, dan is dit toch niet toegelaten indien de bestreden beslissing onregelmatig is en er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de verwijdering van de betrokkene een inbreuk op een fundamenteel recht zou uitmaken, in casu het artikel 8 E.V.R.M. (RvV 16/11/2009, n° 34.155) of nog andere internationale en grondwettelijke normen die superieur zijn zoals het gelijkheidsbeginsel en het non-discriminatiebeginsel.

Dat de bestreden beslissing in casu op disproportionele wijze ingrijpt op het privé- en familieleven van verzoeker daar deze er toe leidt, dat in geval van uitwijzing, verzoeker gescheiden zal moeten leven van zijn echtgenote en zijn dochters in schending met art. 8 E.V.R.M.

Dat dus de bestreden beslissing gebrekkig werd gemotiveerd en niet werd genomen met inachtneming van alle relevante gegevens van het dossier in samenhang met een schending van art. 8 E.V.R.M. door geen rekening te houden met de familiale toestand van verzoeker. Dat verwerende partij niet is overgegaan tot verificatie van de voorwaarden voorzien in art: 8 E.V.R.M. alvorens het bevel om het grondgebied te verlaten uit te vaardigen.

Dat aldus ten gevolge van een schendingen van art. 8 E.V.R.M. in samenhang met de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen de bestreden beslissing dan ook dient vernietigd te worden."

5.3.2. Met betrekking tot de kritiek die verzoeker heeft inzake de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering moet nogmaals worden geduïd dat de Raad geen rechtsmacht heeft om zich uit te spreken over de rechtsgeldigheid van een dergelijke beslissing.

Verder kan de Raad enkel duiden dat een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 8 van het EVRM en verzoekers belangen heeft afgewogen tegen deze van de Staat. Verweerder heeft gemotiveerd dat verzoeker in het verleden langdurig zonder zijn vrouw en kinderen in het buitenland verbleef, dat hij na zijn terugkeer in het Rijk slechts gedurende een korte periode een gezin vormde met zijn echtgenote en dochters en dat hij vanaf 4 maart 2015 weer van hen gescheiden leefde. Hieruit blijkt dat verweerder geen hecht gezinsleven heeft kunnen weerhouden dat een hinderpaal zou kunnen vormen om de bestreden beslissing te nemen. Verweerder heeft tevens aangegeven dat hij verzoekers recht op een privé- en een gezinsleven, gelet op het gevaar dat verzoeker vormt voor de samenleving, hoe dan ook niet kan laten primeren op de belangen van de Belgische Staat. Hij heeft hierbij gemotiveerd één van de in artikel 8, tweede lid van het EVRM bepaalde doelstellingen, met name het voorkomen van strafbare feiten, na te streven en uitvoerig toegelicht waarom hij van oordeel is dat verzoeker een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid. Deze motivering is afdoende. Verzoeker toont door uiteen te zetten dat hij nu gescheiden dient te leven van zijn echtgenote en zijn kinderen geenszins aan dat de bestreden beslissing disproportioneel is. Hij maakt immers niet aannemelijk dat verweerders vaststellingen omtrent het feit dat hij er zelf voor opteerde geen gezinscel met zijn echtgenote en dochters te vormen incorrect zijn. Hij betwist ook niet dat artikel 8, tweede lid van het EVRM verweerder toelaat om de belangen van de Staat te laten primeren op private belangen en er blijkt niet dat verweerder onredelijk optrad bij het beoordelen van het gevaar dat van verzoeker uitgaat.

Waar verzoeker ter terechtzitting inzake dit middel ook wijst op de verplichtingen die voortvloeien uit de artikelen 7 en 24 van het Handvest van de grondrechten merkt de Raad op dat de inhoud van voormeld artikel 7 overeenstemt met deze van artikel 8 van het EVRM en dus in aanmerking werd genomen. Gelet op het feit dat werd vastgesteld dat verzoeker geen gezin vormde met zijn echtgenote en kinderen kan verzoeker ook niet stellen dat het hoger belang van de kinderen in casu werd miskend. Verweerder heeft trouwens ook uiteengezet waarom het belang van de samenleving in voorliggende zaak in ieder geval primeert.

Verzoeker legt ter terechtzitting ook nog een op 17 januari 2019 opgestelde brief neer waarin een medewerker bij het CAW Oost-Brabant mededeelt dat verzoekers echtgenote psychosociale begeleiding krijgt en dat zijn kinderen hun vader erg missen. Gezien de datum waarop dit stuk werd opgesteld kon verweerder er uiteraard geen rekening mee houden bij het nemen van de bestreden beslissing. Voorts kan de Raad bovendien enkel vaststellen dat verzoeker door het aanbrengen van dit stuk niet aannemelijk maakt dat onterecht zou zijn besloten dat de belangen van de Belgische samenleving in casu dienen te primeren op eventuele particuliere belangen.

Verzoeker toont met zijn toelichting in het tweede middel geen schending aan van artikel 8 van het EVRM, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, van de materiële motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

5.4.1. Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Zijn uiteenzetting luidt als volgt:

“Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer men zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een dergelijke keuze is gekomen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het is de taak van Uw Raad om het oordeel van het bestuur onwettig te bevinden wanneer de administratieve beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt. (R.v.St. n° 82.301 van 20/09/1999, RvV n° 43.735 van 25/05/2010, RvV n° 28.602 van 11/06/2009, punt 2.3 in fine en RvV n° 28.599 van 11/06/2009, punt 2.4 in fine)

Dat het in casu tegen alle redelijkheid ingaat dat verzoeker sedert 29.06.2016 in het bezit is van een F+ kaart die geldig is tot 28.06.2021

Dat verzoeker daarvoor ook al in het bezit werd gesteld van een F kaart, meer bepaald van 19.07.2011 tot en met 28.06.2016.

Dat men indertijd geen gewag heeft gemaakt van de nota's van De Veiligheid van de Staat dd. 14.05.2014, 25.03.2015, 03.08.2016 en 27.03.2017 waarop de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie zich op gebaseerd heeft om de bestreden beslissing uit te vaardigen.

Dat verzoeker immers al de tijd ongemoeid werd gelaten.

Dat het dan ook niet redelijk voorkomt om verzoeker nu nog een bevel om het grondgebied te verlaten, een inreisverbod en terugleiding tot de grens en vasthouding met het oog op verwijdering te betekenen.

Dat verzoeker immers al vele jaren legaal in België heeft verbleven op basis van zijn F kaart en F+ kaart.

Dat het redelijk voorkomt hen nu ook verder ongemoeid te laten.

Dat de wetgever verzoeker de mogelijkheid biedt om in casu nog een beroep in te stellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Dat hij zodoende op zijn minst nu ook ongemoeid gelaten dient te worden in afwachting van de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Uit al de voorgaanden blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridische onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Dat ten gevolge van de schendingen van de in het verzoekschrift vermelde middelen de bestreden beslissing dan ook dient vernietigd te worden."

5.4.2. Er dient te worden gesteld dat verweerder op het ogenblik dat hij verzoeker, in functie van zijn Belgische echtgenote, tot een verblijf in het Rijk toeliet geen rekening kon houden met de verschillende vaststellingen die door de politie- en veiligheidsdiensten diensten de daaropvolgende jaren zouden worden gedaan. Het feit dat verzoeker initieel tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten impliceert niet dat verweerder onredelijk optrad door vervolgens, op basis van nieuwe gegevens, verzoekers recht op verblijf te beëindigen en hem de toegang tot het Schengengrondgebied te ontzeggen.

De Raad dient tevens op te merken dat artikel 44bis van de Vreemdelingenwet, dat in casu werd toegepast om een einde te stellen aan het verblijf van verzoeker "om ernstige redenen van nationale veiligheid", pas werd ingevoerd door de wet van 24 februari 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken en dat deze wet pas op 29 april 2017 in werking trad. Onder de voordien bestaande regelgeving (cf. het toenmalige artikel 21, § 3 van de Vreemdelingenwet) kon verweerder pas ageren ten aanzien van een vreemdeling die met een Belgische vrouw was gehuwd in het geval van een "ernstige aanslag" op de openbare orde of de veiligheid van het land. Het kan verweerder niet worden verweten pas te hebben opgetreden op het ogenblik dat een passende wettelijke regeling in werking was gestreden. Het is daarenboven, ongeacht het wettelijk kader, niet kennelijk onredelijk dat verweerder eerst de analyse van het OCAD, een instantie die specifiek werd opgericht om punctuele of strategische evaluaties over de terroristische en extremistische dreigingen in en tegen België te maken, afwachtte alvorens de bestreden beslissing te nemen. Deze analyse dateert van 12 april 2017. Het feit dat verzoeker in 2016 nog een F+ kaart ontving geeft dan ook geen aanleiding tot de conclusie dat verweerder door de bestreden beslissing te nemen het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden.

Het derde middel is ongegrond.

6. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van

21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

7. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK